

PRIIMTI TEKSTAI

P8_TA(2018)0223

Žuvininkystės produktų atitiktis patekimo į ES rinką kriterijams

2018 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl kontrolės priemonių, kurias naudojant nustatoma, ar žuvininkystės produktai atitinka patekimo į ES rinką kriterijus, įgyvendinimo (2017/2129(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1954/2003 ir (EB) Nr. 1224/2009 bei panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2371/2002 ir (EB) Nr. 639/2004 bei Tarybos sprendimas 2004/585/EB¹,
- atsižvelgdamas į bendros žuvininkystės politikos (BŽP) kontrolės tvarką, apimančią Tarybos reglamentus (EB) Nr. 1224/2009² ir (EB) Nr. 1005/2008³ bei Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2017/2403⁴,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1379/2013 dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1184/2006 ir (EB)

¹ OL L 354, 2013 12 28, p. 22.

² 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantys reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

³ 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2008, nustatantis Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, iš dalies keičiantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1936/2001 ir (EB) Nr. 601/2004 bei panaikinantys reglamentus (EB) Nr. 1093/94 ir (EB) Nr. 1447/1999 (OL L 286, 2008 10 29, p. 1).

⁴ 2017 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2017/2403 dėl tvaraus išorės žvejybos laivynų valdymo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1006/2008 (OL L 347, 2017 12 28, p. 81).

Nr. 1224/2009 ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 104/2000¹,

- atsižvelgdamas į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 854/2004, nustatantį specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles²,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1026/2012 dėl tam tikrų priemonių siekiant išsaugoti žuvų išteklius, susijusių su valstybėmis, kurios leidžia vykdyti netausiają žvejybą³,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. gruodžio mėn. Europos Audito Rūmų specialiąją ataskaitą Nr. 19/2017 „Importo procedūros: teisinės sistemos trūkumai ir neveiksmingas įgyvendinimas daro poveikį ES finansiniams interesams“⁴,
 - atsižvelgdamas į 2017 m. balandžio 27 d. rezoliuciją dėl atokiausių regionų žvejybos laivynų valdymo⁴,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį ir į 2002 m. gruodžio 12 d. Pirmininkų sueigos sprendimo dėl leidimo rengti pranešimą savo iniciatyva suteikimo procedūros 1 straipsnio 1 dalies e punktą ir jo 3 priedą,
 - atsižvelgdamas į Žuvininkystės komiteto pranešimą (A8-0156/2018),
- A. kadangi ES yra didžiausia pasaulyje žvejybos ir akvakultūros produktų rinka, į kurią 2016 m. importuota 24 proc. viso pasaulio importo produktų ir kurioje daugiau kaip 60 proc. suvartojamų produktų yra importuoti;
- B. kadangi savo 2010 m. liepos 8 d. savo rezoliucijoje dėl žuvininkystės ir akvakultūros produktų importavimo į ES tvarkos⁵ Parlamentas pabrėžė, kad vienas iš pagrindinių ES žvejybos ir akvakultūros produktų importo politikos tikslų turi būti užtikrinimas, kad importuojami produktai visais aspektais atitiktų tuos pačius reikalavimus, kurie taikomi ES produktams, ir kad ES pastangos siekiant tausios žvejybos būtų nesuderinamos su produktų importu iš šalių, kurios žvejoja nesirūpindamos tausumu;
- C. kadangi 2015 m. spalio 14 d. Komisijos komunikate „Prekyba visiems. Atsakingesnės prekybos ir investicijų politikos kūrimas“ (COM(2015)0497) ES įsipareigoja vykdyti atsakingesnę prekybos politiką, kuri yra darnaus vystymosi tikslų įgyvendinimo priemonė;
- D. kadangi už tikrinimą, ar ES gamintojų gaminama žuvis atitinka ES sanitarijos reikalavimus, atsako valstybės narės, o importuojamos žuvies atveju Komisija leidžia trečiosioms valstybėms nurodyti įmones, kurioms leidžiama eksportuoti žuvies produktus į ES, jeigu jos gali garantuoti, kad taikomi lygiaverčiai standartai;
- E. kadangi Karibuose, Indijos vandenyne ir Atlanto vandenyne esantys atokiausi Europos Sąjungos regionai ribojasi su trečiosiomis valstybėmis, kuriose žvejybos, gamybos ir pardavimo sąlygos ne visada atitinka Europos standartus, taigi atsiranda nesąžininga

¹ OL L 354, 2013 12 28, p. 1.

² OL L 139, 2004 4 30, p. 206.

³ OL L 316, 2012 11 14, p. 34.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0195.

⁵ OL C 351 E, 2011 12 2, p. 119.

konkurencija su vietos gamyba;

- F. kadangi yra daug tarptautinių priemonių, susijusių su žvejais, kurias reikėtų ratifikuoti ir įgyvendinti, pvz., Tarptautinės darbo organizacijos Konvencija dėl darbo žvejybos sektoriuje Nr. 188 (ILO C188), Tarptautinės jūrų organizacijos 2012 m. Keiptauno susitarimas ir Konvencija dėl žvejybos laivų personalo rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (STCW-F);
- G. kadangi 2017 m. lapkričio 29 d. mokslinėje nuomonėje Nr. 3/2017 „Maistas iš vandenynų“ rekomenduojama darnaus vystymosi tikslus integruoti į visas Sąjungos politikos kryptis, taikyti tokį patį požiūrį kituose tarptautiniuose forumuose ir remti kitus pasaulio regionus, siekiant užtikrinti pusiausvyrą tarp ekonominių ir ekologinių tikslų, susijusių su maisto gamyba ir jūros aplinka;
1. pažymi, kad, norėdami pateikti rinkai žvejybos ir akvakultūros produktus, ES ekonominės veiklos vykdytojai privalo laikytis daug įvairių taisyklių ir atitikti griežtus kriterijus, įskaitant BŽP ir sanitarijos taisykles, darbo, laivų saugos ir aplinkosaugos standartus – visi šie reikalavimai taikomi drauge su tvarka, kuria užtikrinamas jų laikymasis; yra įsitikinęs, kad šie reikalavimai drauge sudaro aukštus produktų kokybės ir darnumo standartus, kurių ES vartotojai teisėtai tikisi;
 2. mano, kad, jei trečiųjų valstybių žvejybos ir akvakultūros produktai atitiktų ES standartus, susijusius su aplinkosauginiu ir socialiniu tvarumu, tai skatintų darnumą tose trečiojoje valstybėse ir padėtų užtikrinti sąžiningesnę ES produktų ir trečiųjų valstybių produktų konkurenciją;
 3. yra susirūpinęs, kad tokių produktų importui taikoma mažiau kontrolės priemonių, iš kurių pagrindinės yra sanitarijos standartai ir Neteisėtos, nedeklaruojamos ir nereglamentuojamos žvejybos (NNN) reglamentas¹, o šiuo siekiama vien tik užtikrinti, kad produktas būtų sužvejotas laikantis taikytinų taisyklių;
 4. pabrėžia, kad, siekiant užtikrinti vienodą požiūrį į importuojamus ir Europos žvejybos ir akvakultūros produktus (o tai turėtų būti pagrindinis ES žuvininkystės politikos tikslas), ES turėtų reikalauti, kad visi importuojami produktai atitiktų ES taikomus išteklių išsaugojimo ir valdymo standartus ir ES teisės aktais nustatytus higienos reikalavimus; pažymi, kad tai padėtų užtikrinti sąžiningesnę konkurenciją ir padidinti jūrų išteklių naudojimo standartus trečiojoje valstybėse;
 5. mano, kad ES pastangos išsaugoti žuvų išteklius ir užtikrinti tausią žvejybą, dedamos vykdant bendrą žuvininkystės politiką (BŽP), yra nesuderinamos su tuo, kad importuojami žvejybos ir akvakultūros produktai iš šalių, kurios didina savo žvejybos pastangas nesirūpindamos žvejybos tausumu ir kurias domina tik trumpalaikis pelnas;
 6. reiškia susirūpinimą dėl to, kad taikant skirtingas žuvies pateikimo rinkai taisykles sukuriama diskriminacinė rinka, kuri turi neigiamą poveikį ES žvejams ir žuvų augintojams, todėl reikėtų griežtinti ir gerinti žvejybos ir akvakultūros produktų kontrolę;
 7. mano, kad visose valstybėse narėse reikėtų griežčiau taikyti Kontrolės reglamentą², kad jis būtų taikomas vienodai ir nuosekliai visose tiekimo grandinės etapuose, įskaitant

¹ Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1005/2008.

² Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009.

mažmeninės prekybos ir maitinimo paslaugas, tiek ES, tiek importuotų produktų atveju; pažymi, kad tai taikytina ir ženklavimo nuostatomis;

Sanitarijos standartai

8. yra susirūpinęs, kad sistema, kurią nustatė Sąjunga ir kurią trečiųjų valstybių kompetentingos institucijos naudoja, kad patikrintų į ES eksportuojamų žuvininkystės produktų atitiktį sanitarijos reikalavimams, pakankamai neužtikrinama, kad šių standartų būtų laikomasi visuomet;
9. ragina Komisiją teikti daugiau mokymų, techninės pagalbos ir priemonių instituciniams gebėjimams stiprinti, kad besivystančioms šalims būtų padedama laikytis ES taisyklių; ragina vykdyti iniciatyvas, pvz., Sveikatos ir maisto saugos generalinio direktorato (GD SANTE) programą „Geresnis mokymas rūpinantis maisto sauga“, kurią vykdančios besivystančių šalių oficialiosios kontrolės darbuotojai mokomi apie ES žuvininkystės ir akvakultūros produktų standartus;
10. pabrėžia, kad svarbu, jog importuojamiems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, įskaitant pašarus ir pašarines žaliavas, būtų griežtai taikomi ES teisės aktai, susiję su sveikatos normomis ir kontrole, visais aspektais (įskaitant maisto saugą, atsekamumą ir prevenciją), kurie yra labai svarbūs siekiant apsaugoti vartotojus; taigi ragina Komisiją patobulinti trečiųjų šalių kontrolės programą tobulinant Maisto ir veterinarijos tarnybos patikras, visų pirma didinti kiekvienos patikros metu tikrinamų įrenginių skaičių, siekiant gauti rezultatus, kurie geriau atspindėtų tikrą padėtį trečiojoje šalyje;
11. pažymi, kad net paties Sveikatos ir maisto saugos generalinio direktorato (SANTE GD) atliekami auditai rodo, jog trečiojo valstybės toli gražu neužtikrina, kad produktai atitiktų būtinus sanitarijos standartus, bent jau susijusius su žvejojimo ir žuvų perdirbimo laivais bei laivais-šaldytuvais, todėl sunku atlikti sanitarijos patikrinimus Europos Sąjungos pasienio inspekcijos punktuose, kai tikrinama, ar laikomasi teisės aktais nustatytų sanitarijos reikalavimų;
12. yra su nerimais dėl pastebėjimų, kad prie Vakarų Afrikos pakrančių veiklą vykdančioms ne ES žvejojimo laivams kyla sunkumų užtikrinant produktų atsekamumą ir sanitarijos standartų laikymąsi; mano, kad negalima visiškai kliauti trečiųjų valstybių išduodamų sertifikatų, kuriais laivams ir įstaigoms leidžiama vykdyti eksportą į ES, tikrumu;
13. mano, kad leidimas trečiojo valstybėms perduoti kitoms pasirinktoms šalims teisę išduoti tokius sertifikatus, net pakrantės valstybei, prieštarauja vėliavos valstybės, visų pirma vėliavos valstybės, kuri tvirtina laimikio sertifikatus, atsakomybės principui, kuriuo grindžiama bendra žuvininkystės politika, įskaitant NNN reglamentą; mano, kad Komisija turėtų nutraukti praktiką, kai trečiojo valstybėms leidžiama deleguoti tokius įgaliojimus kitoms valstybėms;
14. be to, mano, kad kompetentingos institucijos turėtų atlikti žvejojimo laivų sanitarijos patikrinimus bent kartą per metus;

Darbuotojų teisės

15. sugretina pagirtinus valstybių narių rezultatus ratifikuojant darbo konvencijas, susijusias su jūriniškais, su vis prastesniais rezultatais ratifikuojant konvencijas, susijusias su žvejais, ir ragina jas nedelsiant ratifikuoti atitinkamas priemones, įskaitant TDO konvenciją Nr. 188, Keiptauno susitarimą ir Tarptautinę konvenciją dėl žvejojimo laivų

personalo rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (angl. STCW-F);

16. sveikina socialinius partnerius su tuo, kad jie sėkmingai pasinaudojo Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 155 straipsniu derantis dėl Tarybos direktyvos (ES) 2017/159¹, kuria iš dalies įgyvendinama TDO konvencija Nr. 188, ir kartu apgailestauja, kad ji netaikoma savarankiškai dirbantiems žvejams; primygtinai ragina Komisiją užbaigti šį procesą pateikiant pasiūlymą dėl papildomos direktyvos, į kurią būtų įtrauktos vykdymo užtikrinimo nuostatos, kaip buvo padaryta dėl laivybos;
17. šiuo klausimu primygtinai ragina Komisiją pradėti procedūras dėl SESV 155 straipsnio taikymo STCW-F atžvilgiu, siekiant padidinti žvejybos jūroje, kuri plačiai pripažįstama viena pavojingiausių profesijų pasaulyje, saugumą;
18. remia tolesnes pastangas tobulinti ES žuvininkystės politiką siekiant užtikrinti, kad ji būtų tvaresnė aplinkos atžvilgiu ir užtikrintų ilgalaikį pakrančių bendruomenių išlikimą ir maistingo maisto šaltinius; gretina tai su didėjančiu ES rinkos atvirumu trečiųjų šalių, kurios neturi tokių pat griežtų valdymo režimų, žuvininkystės produktams; mano, kad dėl to trūksta darnos tarp žuvininkystės politikos ir prekybos politikos;

Prekybos politika

19. apgailestauja, kad Komisija kartais trečiosioms šalims siunčia prieštarigus signalus, pvz., derėdamasi dėl laisvosios prekybos susitarimų (LPS) arba kitaip plėsdama galimybes patekti į ES rinką šalims, kurios buvo gavusios įspėjimą pagal NNN reglamentą arba Netausiosios žvejybos reglamentą²;
20. ragina Komisiją užtikrinti, kad būtų kruopščiai suderinta Sąjungos prekybos ir žuvininkystės politika, be kita ko, derybose dėl prekybos susitarimų, kurie apima klausimus, susijusius su žuvininkyste; mano, kad itin svarbu išnagrinėti laisvosios prekybos susitarimų ekonominį ir socialinį poveikį ES žuvininkystės produktams, nustatyti, prireikus, atitinkamas apsaugos priemones ir tam tikrus žuvininkystės produktus laikyti jautriais produktais;
21. mano, kad ES, kuri yra didžiausia pasaulyje žuvininkystės produktų importuotoja, ir kitos didžiosios žuvininkystės produktų importuotojos yra politiniu požiūriu atsakingos už užtikrinimą, kad Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) prekybos taisyklės atitiktų pačius aukščiausius pasaulinius žuvininkystės valdymo ir apsaugos standartus; todėl ragina Komisiją užtikrinti, kad vykdant ES dvišalę ir daugiašalę prekybos politiką būtų daugiau dėmesio skiriama sąžiningai, skaidriai ir tausiai prekybai žuvimis;
22. primygtinai reikalauja, kad į laisvosios prekybos susitarimus ir kitus tarptautinius susitarimus, dėl kurių derasi Komisija, būtų įtraukti griežtesni su žuvininkyste susiję skyriai dėl darnaus vystymosi, kurie būtų skirti konkrečioms žuvininkystės klausimams ir kuriuose:
 - aiškiai sugriežtinami NNN reglamento reikalavimai, ir trečioji šalis įpareigojama pradėti procedūrą, kuria siekiama neleisti NNN žvejyboje sužvejotai žuviai patekti į rinką, kad ji į ES nebūtų atgabenta netiesiogiai;

¹ OL L 25, 2017 1 31, p. 12.

² Reglamentas (ES) Nr. 1026/2012.

- būtų reikalaujama, kad trečioji šalis ratifikuotų ir veiksmingai įgyvendintų tarptautines žuvininkystės priemones, pvz., JT Jūrų teisės konvenciją, JT susitarimą dėl žuvų išteklių, JT maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) uosto valstybės priemonių susitarimą ir FAO priemonių laikymosi susitarimą, ir griežtai laikytusi atitinkamų regioninių žuvininkystės valdymo organizacijų standartų;
23. prašo sudarant tausios žvejybos partnerystės susitarimus ar prekybos susitarimus su trečiosiomis šalimis iš tikrųjų atsižvelgti į atokiausių regionų interesus ir, jei reikia, numatyti netaikyti susitarimų jautriems importui produktams;
 24. ragina Komisiją rengiant susitarimą po „Brexit“ numatyti, kad JK prieiga prie ES žvejybos ir akvakultūros produktų rinkos būtų suteikta tik su sąlyga, kad ES laivams būtų suteikta prieiga prie Britanijos vandenų ir kad būtų taikoma BŽP;
 25. ragina Komisiją pasiūlyti iš dalies pakeisti BLS+ reglamentą¹ siekiant į jį įtraukti svarbias žuvininkystės priemones, pvz., JT jūrų teisės konvenciją, JT susitarimą dėl žuvų išteklių, FAO priemonių laikymosi susitarimą ir FAO susitarimą dėl uosto valstybės priemonių, kurios turi būti ratifikuotos ir taikomos, ir nuostatas, pagal kurias būtų galima sustabdyti BLS+ statusą tais atvejais, kai šių priemonių nuostatos nėra taikomos;
 26. pabrėžia, kad, siekiant pašalinti laisvosios prekybos susitarimų prekybos ir darnaus vystymosi skyrių įgyvendinimo trūkumus ir sustiprinti jų nuostatas, jie turėtų apimti privalomą ginčų sprendimo mechanizmą (įskaitant vyriausybių tarpusavio konsultacijas, ginčų sprendimo sudarant kolegiją procedūrą, viešą prieigą prie dokumentų ir konsultacijas su pilietine visuomene), kuri papildytų galimybę taikyti sankcijas tarptautinių įsipareigojimų nesilaikymo atvejais;
 27. išreiškia didelį susirūpinimą dėl Europos Audito Rūmų specialiojoje ataskaitoje Nr. 19/2017 aprašytų muitinio tikrinimo trūkumų ir spragų ir ragina Komisiją ir valstybes nares kuo skubiau įgyvendinti joje pateiktas rekomendacijas;
 28. pažymi, kad, be didelėms įmonėms taikomų bendrų nefinansinės informacijos atskleidimo įpareigojimų, bet kokio dydžio (įskaitant MVI) veiklos vykdytojams dviejuose probleminiuose sektoriuose – medienos pramonės ir konflikto zonų naudingųjų iškasenų – buvo pradėti taikyti atsakomybės už išsamesnį patikrinimą reikalavimai, kurie turi būti taikomi visoje kilmės grandinėje; mano, kad žuvininkystės produktams būtų naudingi panašūs įpareigojimai, ir ragina Komisiją iširti galimybę taikyti išsamaus patikrinimo reikalavimus šioms produktams;

Prekybos standartai

29. pažymi, kad nors Reglamento (ES) Nr. 1379/2013 nuostatos dėl bendro žvejybos ir akvakultūros produktų rinkų organizavimo taikomos visiems žuvininkystės ir akvakultūros produktams, nuostatos dėl vartotojams skirto ženklavimo taikomos tik santykinai mažai produktų grupei, išskyrus paruoštus, konservuotus arba perdirbtus produktus; mano, kad vartotojui skirta informacija turėtų būti patobulinta ir dėl šių produktų, į jų etiketes įtraukiant papildomą privalomą informaciją; mano, kad reikia tobulinti šių produktų ženklimą, kad vartotojai būtų informuoti, o žuvininkystės ir

¹ Reglamentas (ES) Nr. 978/2012 (OL L 303, 2012 10 31, p. 1).

akvakultūros produktų kilmę būtų galima atsekti;

30. prašo Komisijos skatinti informavimo kampanijas, per kurias būtų paaiškinama, kokias pastangas siekiant užtikrinti tausumą dėjo ES žvejai ir akvakultūrų augintojai, atkreipiant dėmesį į aukštą ES teisės aktais nustatytą kokybinių ir aplinkosauginių standartų lygį, palyginti su trečiosiomis šalimis;
31. mano, kad griežtai laikantis bendros žuvininkystės politikos ir kitų ES teisės aktų užtikrinama, kad ES laivynas laikytųsi aukštų aplinkosaugos, higienos ir sanitarijos bei socialinės srities standartų, todėl primygtinai ragina Komisiją nedelsiant išnagrinėti galimybę sukurti ženklą, pagal būtų galima atskirti ES žuvininkystės produktus;
32. yra įsitikinęs, kad Europos vartotojai dažnai pasirinktų kitaip, jei būtų geriau informuoti apie tikrąjį parduodamų produktų pobūdį, geografinę kilmę, kokybę ir gamybos ar sugavimo sąlygas;
33. mano, kad privaloma informacija žuvininkystės produktų etiketėse taip pat turėtų apimti laivo, kuris juos sugavo, vėliavos valstybę;
34. teigiamai vertina Komisijos neseniai pradėtą prekybos standartų, pirmą kartą priimtų prieš keletą dešimtmečių, vertinimą, siekiant nustatyti, kurie standartai turėtų būti taikomi atsižvelgiant į šiandieninę prekybos praktiką ir turimas produktų atsekamumo technologijas;

Kontrolės režimas

35. mano, kad šie trys reglamentai, kurie sudaro kontrolės režimą, yra subalansuotas dokumentų rinkinys, dėl kurio gerokai pagerėjo žuvininkystės valdymas ES;
36. giria Komisiją už tai, kaip ji užtikrino NNN reglamento vykdymą trečiųjų šalių atžvilgiu, parodydama, kad ES gali daryti didžiulį poveikį pasaulinei žuvininkystei atlikdama savo atsakingos rinkos valstybės vaidmenį; ragina Komisiją ir toliau daryti spaudimą kitoms rinkos valstybėms, kad jos įgyvendintų priemones, kuriomis siekiama neleisti NNN žvejyboje sugautai žuviai patekti į rinkas;
37. atkreipia dėmesį į pilietinės visuomenės neseniai paskelbtą ataskaitą, kurioje nagrinėjamas jūros gėrybių importo į ES valstybes srautas nuo 2010 m. (tais metais įsigaliojo NNN žvejybos reglamentas) ir iš kurios matyti, kaip dėl nepakankamos importo iš trečiųjų šalių į valstybes nares kontrolės ir nevienodų taisyklių į ES rinką gali patekti reikalavimų neatitinkantys produktai; todėl ragina valstybes nares ir tranzito bei paskirties šalis pagerinti koordinavimą, kad būtų galima užtikrinti, jog žuvies importui išduodami žvejybos laimikio sertifikatai būtų nuodugniau tikrinami; mano, kad itin svarbu nustatyti suderintą ir koordinuojamą Europos kompiuterinę sistemą, kuri palengvintų žuvies importo į valstybes nares kontrolę;
38. mano, kad Komisija ir kai kurios valstybės narės nesugebėjo griežtai įgyvendinti visų trijų reglamentų ir užtikrinti jų vykdymo, kaip nurodyta Komisijos, Audito Rūmų ir nepriklausomų stebėtojų pateiktuose dokumentuose;
39. mano, kad reikėtų ne tik taikyti NNN žvejybos reglamentą, bet ir atlikti tokių žuvų pardavimo tolesnę kontrolę, t. y. atlikti griežtesnę valstybių narių ir įmonių, įtariamų tiekiant neteisėtos žvejybos produktus, auditą;

40. prašo Komisijos pasinaudoti visomis esamomis priemonėmis siekiant užtikrinti, kad visos žuvininkystės ir akvakultūros produktus į ES eksportuojančios šalys taikytų griežtą išteklių išsaugojimo politiką; ragina bendradarbiauti su šiomis šalimis visose tinkamuose forumuose ir ypač regioninėse žuvininkystės valdymo organizacijose (RŽVO);
41. pastebi, kad nesėkmės įgyvendinant reglamentus patirtos daugeliu aspektų, įskaitant:
- nevienodą sankcijų lygį ir neįgyvendintą taškų sistemą skirtingose valstybėse narėse;
 - sankcijas, kurios ne visada pakankamai atgrasančios, veiksmingos ir proporcingos, kad užkirstų kelią pakartotiniams pažeidimams;
 - nepatenkinamą valstybių narių duomenų rinkimą ir keitimąsi jais, ypač dėl to, kad nėra bendros ir suderinamos duomenų bazės;
 - prastą žuvies atsekamumą, įskaitant jų nacionalinių sienų kirtimo metu;
 - prastą svėrimo veiklos kontrolę;
 - svarbius importo tikrinimo ir įvežimo punktų skirtumus, įskaitant sužvegotų žuvų kiekio sertifikatus;
 - tai, kad valstybėse narėse netaikoma aiški ir vienoda sunkių pažeidimų apibrėžtis;
42. pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad tuo atveju, kai produktas nepriimamas viename iš valstybės narės uostų, jis negalėtų patekti į ES rinką per kitą kitos valstybės narės uostą;
43. sutinka, kad kai kurios kontrolės režimų reglamentų nuostatos yra neišaiškintos ir trukdė juos vienodai įgyvendinti, tačiau mano, kad parodžiusios pakankamą atvirumą ir politinę valią Komisija ir valstybės narės galėtų imtis intensyvesnių veiksmų siekiant užtikrinti labiau suderintą esamų teisės aktų įgyvendinimą, pvz., taikant gaires ir išaiškinimus;
44. pažymi, kad toks ir buvo pagal Europos Sąjungos žuvininkystės kontrolės sistemą nustatytų įpareigojimų laikymosi ekspertų grupės tikslas – ši grupė buvo suformuota vykdant BŽP reformą kaip dalyvių atviros ir nekritiškos diskusijos trūkumą klausimais priemonė, ir apgailestauja, kad ši grupė iki šiol neišsiplėtojo į tokią priemonę;
45. mano, kad reikia gerokai aktyviau siekti paskatinti visapusišką kontrolės režimo įgyvendinimą, be kita ko, imantis tinkamų veiksmų nustatytų pažeidimų atvejais, valstybėms narėms geriau teikiant ataskaitas apie vykdomus veiksmus ir valstybėms narėms ir Komisijai tarpusavyje keičiantis informacija;
46. ragina Komisiją pasinaudoti visomis turimomis priemonėmis siekiant paskatinti valstybes nares visapusiškai įgyvendinti kontrolės režimo nuostatas, be kita ko, jei reikia, neskiriant lėšų iš Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondo;
47. dar kartą primena savo 2016 m. spalio 25 d. rezoliucijoje „Kaip suvienodinti žuvininkystės kontrolę Europoje?“¹ padarytą išvadą, kad bet kokia Kontrolės

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0407.

reglamento arba NNN reglamento peržiūra turi būti tikslingai ir kryptingai siekiama nagrinėti tik tuos aspektus, kurie trukdo taikyti veiksmingą ir vienodą kontrolę visose Sąjungos šalyse;

48. ragina išplėsti Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EŽKA) įgaliojimus ir suteikti atitinkamų lėšų, kad ji atliktų laivų, kuriems taikomi žvejojimo susitarimai, patikrinimus, taip pat bendradarbiaudama su susitarimą pasirašiusios šalies institucijomis;
49. labai apgailestauja dėl Komisijos sprendimo pradėti svarbią viso kontrolės režimo peržiūrą deramai nepasikonsultavus su visuomene nei dėl NNN žvejojimo reglamento įgyvendinimo ar EŽKA įgaliojimų, nei dėl viso dokumentų rinkinio peržiūros, kaip reikalaujama geresnio reglamentavimo gairėse; mano, kad prieš pateikiant pasiūlymą dėl peržiūros formaliai pasikonsultavus su visuomene visais klausimais būtų užtikrinta galimybė visiems suinteresuotiesiems subjektams visapusiškai prisidėti prie šio paties svarbiausio BŽP ramsčio peržiūros;
50. primygtinai reikalauja, kad atliekant tą peržiūrą ne tik nebūtų nė kiek susilpnintos kontrolės priemonės, bet ir būtų pagerintos ir labiau užtikrintos vienodos žuvininkystės kontrolės sąlygos, nes tai yra vienintelis įmanomas būdas užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į bendrą bendros žuvininkystės politikos aspektą;
51. Tvirtina, kad persvarstytas kontrolės režimas, be jo pagrindinių principų, turi apimti:
 - ES tikrinimų jūroje, uostuose ir visoje kilmės grandinėje standartus ir normas;
 - visišką žuvies atsekamumą bet kuriame kilmės grandinės etape – nuo laivo iki galutinio pardavimo vietos;
 - išsamius duomenis apie visų veiklos vykdytojų, įskaitant mažiau nei dešimties metrų ilgio laivus ir žvejus mėgėjus, laimikį;
 - bendrus sankcijų dydžius visose valstybėse narėse;
 - bendrą pažeidimo apibrėžtį;
 - visose valstybėse narėse vienodai taikomą taškų sistemą;
 - pakankamai atgrasančias, veiksmingas ir proporcingas sankcijas;
 - visoms valstybėms narėms ir Komisijai prieinamą keitimosi visa informacija apie nustatytus pažeidimus ir tolesnius teisinius ir teisinius veiksmus sistemą;
 - visapusišką naudojimąsi esamų technologijų patobulinimais ir galimybę taikyti ateities technologijas joms besiplėtojant be būtinybės atlikti teisėkūros pakeitimus;
 - nedviprasmišką Komisijos ir valstybių narių bei, jei taikoma, valstybių narių regionų atsakomybės sričių nustatymą;
 - užtikrinimą, kad Kontrolės reglamentui nebus taikomas regionavimo principas;
52. prašo Komisijos kuo greičiau pateikti savo pasiūlymą iš dalies pakeisti Kontrolės reglamentą;

53. tvirtina, kad, atsižvelgiant į didžiulę NNN reglamento sėkmę ir jo poveikį žuvininkystės sektoriui visame pasaulyje, šio reglamento nuostatos ir principai neturi būti jokiais būdais keičiami ar susilpninti;
54. tvirtina, kad trečiosios šalys į NNN žvejojimo reglamento išankstinio nustatymo, nustatymo ir įtraukimo procesą turi būti įtraukiamos be jokio politinio kišimosi ir kad pašalinimas iš sąrašo turi būti griežtai grindžiamas tuo, ar atitinkama šalis yra visapusiškai užtikrinusi patobulinimus, kuriuos Komisija laiko būtinais;
55. mano, kad reikėtų sustiprinti EŽKA vaidmenį siekiant labiau ją įtraukti į Kontrolės ir NNN žvejojimo reglamentų taikymo veiklą, įskaitant kilmės grandinės duomenų tikrinimą ir kryžminę patikrą, Komisijos ir valstybių narių atliekamų inspekcijų planavimą ir koordinavimą ir laimikio sertifikatų tikrinimą;

o

o o
56. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.